

2. Mentorship that Matters: Supporting Teacher Well-Being in Challenging Times : presentation by TESOL Convention. TESOL-Ukraine Convention. Kyiv. 2026.
3. Li, Q., & Gu, Q. (2022). Teacher resilience matters: a buffering and boosting effect between job driving factors and their well-being and job performance. *Teachers and Teaching*, 28(6), 655–672. <https://doi.org/10.1080/13540602.2022.2116574>
4. Whipple, M. (2025). Why Teacher Resilience Matters Now More Than Ever: Ten Evidence-Based Strategies. *Psychology Today*. [Online].
5. Tecno Scientifica. (2026). Mentorship in Teacher Education Programs: A Review of Practices, Outcomes, and Challenges. *Acta Pedagogica Asiana*, 5(1), 15–29. <https://doi.org/10.39506/apa.v5i1.395>

Сторожук Ольга Юрївна

старший викладач кафедри ділової
української та іноземних мов ННІПІ
Національної академії внутрішніх справ

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ПРОФЕСІЙНОГО СПРЯМУВАННЯ СТУДЕНТАМ ЮРИДИЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Англійська мова професійного спрямування у підготовці майбутніх юристів набуває статусу важливого складника професійної компетентності, оскільки забезпечує доступ до міжнародного правового простору та ефективну професійну комунікацію. Її вивчення сприяє формуванню навичок використання юридичної термінології, аналізу правових текстів, підготовки офіційної документації та здійснення професійної взаємодії в іншомовному середовищі. Функціональне призначення англійської мови професійного спрямування полягає у розвитку здатності майбутніх фахівців виконувати типові правничі дії, зокрема укладати юридичні документи, брати участь у переговорах, здійснювати професійне листування та комунікувати з іноземними суб'єктами права [1].

У сучасних умовах розвитку юридичної освіти особливого значення набуває оновлення методичних підходів до викладання англійської мови професійного спрямування. Сучасна дидактика орієнтується на поєднання комунікативного, компетентнісного та діяльнісного підходів, що передбачає інтеграцію мовної підготовки з професійним змістом юридичних дисциплін. Важливу роль у цьому процесі відіграє використання інтерактивних технологій навчання, цифрових освітніх ресурсів та завдань практико-орієнтованого характеру, що моделюють реальні ситуації професійної діяльності юриста. Це дозволяє не лише активізувати навчальну діяльність здобувачів освіти, але й забезпечити її максимальне наближення до майбутньої професійної практики [2].

Водночас ефективна реалізація зазначених підходів супроводжується низкою методичних труднощів. Насамперед це зумовлено специфікою юридичної англійської мови, яка характеризується високою щільністю спеціалізованої лексики, складною семантичною структурою та значною контекстуальною залежністю термінів. Такі особливості ускладнюють формування стійкої професійно орієнтованої мовної компетентності, оскільки потребують не лише мовних, але й базових правничих знань [2]. Крім того, навчальний процес ускладнюється необхідністю інтеграції двох змістових компонентів — мовного та юридичного, що вимагає від студентів системного підходу до засвоєння матеріалу та постійної практики його застосування.

Додатковим чинником, який впливає на якість підготовки, є обмеженість аудиторного навчального часу. У наукових дослідженнях це розглядається як одна з ключових перешкод для досягнення належного рівня сформованості іншомовної професійної компетентності студентів юридичних спеціальностей [3]. У зв'язку з цим актуалізується потреба в оптимізації навчального процесу шляхом впровадження інтенсивних методик навчання, розширення самостійної роботи студентів із використанням цифрових ресурсів, а також активного застосування завдань, максимально наближених до реальних професійних ситуацій.

З огляду на зазначене, важливим методичним інструментом є контекстуалізоване навчання лексики, що передбачає поетапне введення та закріплення термінології через функціональні правові контексти. Зокрема, ефективним є моделювання ситуацій укладення договорів, аналізу судових рішень або правових кейсів, у межах яких

значення термінів розкривається через їх практичне використання. Такий підхід сприяє переходу від механічного запам'ятовування до свідомого засвоєння юридичної лексики.

Подальшим розвитком сучасної методики викладання є активне впровадження інтерактивних та досвідно-орієнтованих технологій навчання. Особливе місце серед них посідає кейс-метод, який розглядається як ефективний засіб формування професійного мислення, навичок аналізу та прийняття рішень у змодельованих правових ситуаціях. Як зазначають N. Pankovyyk, O. Khorosh та Yu. Herasymchuk, використання кейс-методу сприяє розвитку здатності студентів застосовувати теоретичні знання у практичних умовах [3]. Практична реалізація цього підходу включає аналіз кейсів, пов'язаних із порушенням договірних зобов'язань, де здобувачі освіти здійснюють правову кваліфікацію ситуації, аналізують фактичні обставини та формулюють аргументовану правову позицію англійською мовою. Це сприяє розвитку критичного мислення, професійної аргументації та іншомовної комунікативної компетентності.

Узагальнюючи сучасні наукові підходи до викладання англійської мови професійного спрямування, доцільно обґрунтувати модель курс-дизайну «N–G–T–A» (Needs → Genres → Tasks → Assessment), яка відображає логічну послідовність організації навчального процесу в межах ESP. На першому етапі (Needs) здійснюється аналіз професійних потреб здобувачів освіти, визначаються типові комунікативні ситуації та ролі майбутнього юриста. Це забезпечує цілеспрямованість навчання та його відповідність вимогам професійної діяльності.

Другий етап (Genres) передбачає відбір ключових жанрів юридичного дискурсу, які є базовими для професійної комунікації. До них належать договори, судові рішення, юридичні меморандуми, офіційне листування та аналітичні висновки. Робота з автентичними матеріалами зазначених жанрів забезпечує формування термінологічної, дискурсивної та аргументативної компетентностей..

Третій етап (Tasks) спрямований на розробку діяльнісно орієнтованих завдань, які передбачають створення конкретного професійного продукту. Такі завдання включають поетапну організацію навчальної діяльності: від опрацювання лексики та аналізу зразків до побудови власних професійних висловлювань і

текстів. Це забезпечує формування практичних навичок іншомовної комунікації в юридичному контексті.

Четвертий етап (Assessment) охоплює систему компетентнісного оцінювання, що поєднує формувальні та підсумкові методи контролю. Серед них — портфоліо, само- та взаємооцінювання, а також виконання комплексних професійно орієнтованих завдань. Такий підхід дозволяє оцінювати не лише мовні знання, але й здатність застосовувати їх у реальних або змодельованих професійних ситуаціях [1;3].

Таким чином, викладання англійської мови професійного спрямування студентам юридичних спеціальностей потребує комплексного методичного підходу, що поєднує комунікативні, діяльнісні та компетентнісні стратегії навчання. Ефективність формування іншомовної професійної компетентності значною мірою залежить від контекстуалізації мовного матеріалу, використання інтерактивних технологій та моделювання реальних правових ситуацій.

Запропонована модель курс-дизайну «N–G–T–A» дозволяє системно організувати навчальний процес від аналізу потреб до оцінювання результатів, забезпечуючи узгодженість між змістом навчання та професійними вимогами до майбутніх юристів. Її впровадження сприяє підвищенню ефективності викладання англійської мови професійного спрямування та формуванню готовності здобувачів освіти до професійної діяльності в міжнародному правовому середовищі.

Список використаних джерел

1. Makukhina S. V. Teaching English for Specific Purposes for Future Lawyers. *Педагогічна інноватика: сутність та перспективи*. 2025. № 10. С. 140–144.
2. Зайцева І. В., Висотченко С. В. Особливості викладання англійської мови за професійним спрямуванням майбутнім юристам. *Теорія та методика навчання (з галузей знань)*. 2023. Вип. 57. Т. 1. С. 83–86.
3. Паньковик Н., Хорош О., Герасимчук Ю. Проблемне навчання: метод кейсів у викладанні англійської мови за професійним спрямуванням для студентів-правників. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2024. Вип. 72. Т. 3. С. 256–262.